Den danske Folkekirkes Fremtid.

Allerede i sidste Nr. omtalte vi, at Pastor Vilh. Beck havde offenlig forespurgt Kirkeministeriet, om den „Indre-Missions" Præster er sat i Ban.

Det har nemlig i afgørende Tilfælde vist sig, at Kirkeministeriet har paa Trods af alle Besættelseslove skudt „Missionspræster" til Side for Mænd af andre Retninger.

Særlig graverende var Tilfældet med Besættelsen af Børnsholm-Malle Sognekald.

To Gange var „Missionspræster" satte til Side, skønt de baade havde Alders- og Eksamensfortrin, og Beboernes Majoritet endda havde ønsket dem.

I den Anledning opfordrede Pastor Vilh. Beck da Børnsholm-Malles Beboere til at danne den første indremissionske Valgmenighed inden for Folkekirken, idet han tillige udtaler, at hvis Ministeriet gaar frem ad samme Vej, vil der snart kunne dannes mange saadanne Valgmenigheder.

Naturligvis maatte Ministeriet, om ikke officielt saa dog i hvert Fald gennem Regeringens officielle Organ „Berlingske Tidende" svare paa Pastor Becks Anke, saa meget mere som der kunde fremkomme en Fare for Folkekirken, hvis „Indre-Mission" skred til Valgmenighedsdannelse.

„Berlingske Tidende"s Svar fremkom d. 29. Dec., og gik væsenlig ud paa, at ved Besættelsen af Børnsholm-Malle Sognekald maatte der tages et særligt Hensyn, det nemlig, at den valgte Præst kunde arbejde i god Forstaaelse med det lige for hans Dør liggende Ranum Seminarium, dets Forstander og Lærere.

Under 3. Januar svarer Pastor Beck i „Kr. Dgb." herpaa, idet han navnlig paaviser det meningsløse i, at Valget af Sognepræst foretages uden Hensyn til, om Præsten kan „arbejde i god Forstaaelse med Menighedslivet" paa Stedet. Tillige fremhæver han, at om en Præst kan arbejde i god Forstaaelse med Seminariet, „beror vel udelukkende paa, om Seminariet arbejder i god Forstaaelse med vor Herre Kristus og den levende Menighed" — og Faktum er, at der har været Seminarieforstandere, som var rene Rationalister — vantro Mennesker — Fjender af Livet — levet et forargeligt Liv. Dette udtaler han uden Hentydning til den nye Forstander paa Ranum og den nye Præst i Børnsholm-Malle, som han ikke kender.

Endelig fremhæver han, at „Berl. Tid." slet ikke svarer paa „den øvrige Anke over, at den indre Missions Præster vanskeligt kan faa Embeder i Folkekirken."

I Anledning af samme Sag oplyser „Kr. Dgb." for 4. Jan., at Ranum Seminariums Elevantal stedse gaar tilbage, hvortil Grunden navnlig maa søges i, at dette Statsseminarium for Nordjylland mindre og mindre søges af Nordjyderne — og hvem andre skulde vel finde paa at gaa derhen. Nordjyllands Ungdom gaar derimod hovedsagelig til Indre-Missions Seminarium i Nørre Nissum.

Altsaa sluttes der; burde Ministeriet hellere have valgt en Missionsmand til Forstander paa Ranum — og saa havde det heller ikke kommet i den Vanskelighed at skulle overse en hel Menigheds bestemte Ønske.

Her er den anden Side af Sagen: man vil holde Indre-Mission borte fra Forstanderpladserne — og nu er vel Ranum Seminarium snart at betragte som en kunstig Drivhusplante, der kun opretholdes af kongelig Gunst og Naade.

Vigtigst af alt i denne Sag er dog, at Pastor Vilh. Beck ligefrem gør sig til Talsmand for indremissionske Valgmenigheder.

Ingen har stærkere end Pastor Beck holdt paa Folkekirken — og med en vidunderlig Styrekunst har han holdt det nye Liv inden for de folkekirkelige Rammer, saa det er bleven en livgivende og — nærende Kraft i selve Folkekirken.

Naar han nu erklærer, at Indre-Mission, der har ca. 400 Missionshuse, lige med det samme kan opfylde de Fordringer, der efter Loven stilles til Valgmenigheder (en Bedesal eller en Kirke), ligger maaske her mere en alvorlig Advarsel til Kirkeministeriet, hvis det vil gaa frem ad samme meningsløse Vej — men her ligger tillige, udtalt som det er af en af Folkekirkens klareste Maalsmænd, Fremhævelsen af, at Folkekirken er nødt til at regne med den indre Missions Kraft; ellers vil hin svække sig selv ved en Aareladning, der ikke mindst af den Grund vil være farlig, at det kraftigste, bevidsteste Trosliv vil følge med den Indre-Mission ud i Valgmenighederne.

Nu staar Valgmenighedsdannelsen ikke i og for sig uden for Folkekirken, — og Valgmenighedslivet kan godt holde sig folkekirkeligt — missionerende — men hvad bliver der vel tilbage af Liv i Folkekirkens Organisation?

Spørgsmaalet er her, om hvor mange der vilde følge Pastor Becks Anvisning, navnlig ogsaa, hvor mange Præster, der vilde følge den — og gaa over i Valgmenighedsbevægelsens vaklende og usikre Strømninger, med dens Lægmandsvælde og mulige Respektmangel over for Embedet.

Her foreligger store Vanskeligheder, og vi er ikke i Tvivl om, at Past. Beck kender til fulde, hvad han gør. Derfor tror vi, at foreløbig betyder dette offentlige Ordskifte væsenlig kun, at Pastor Beck vil holde Ministeriet til Retfærdighed, saa det virkelig gaar de Veje, ad hvilke Folkekirkens rolige Udvikling i Liv og Kraft, om end forskellig farvet, kan bæres frem.

Hvor urimelig er ikke hele denne landsfaderlige Tankegang, at „vi (d. e. Kirkeministeriet) alene vide —".

Den har stødt paa en ny Vanskelighed — og den vil vide at tage sig i Agt.

Biskop Stein er død.

Efter flere Aars Lidelser er forhenværende Biskop over Fyens Stift Harald Aug. Ed. Stein død d. 5. Januar 1900.

Harald Stein var født 9. Marts 1840, Søn af den bekendte Kirurg Etatsraad Stein, og Broder til Billedhugger Th. Stein og Laboratorieforstander V. Stein.

Harald Stein blev Student fra Borgerdydsskolen og 1866 tog han teologisk Embedseksamen. Næste Aar blev han Kateket under den daværende Provst, (senere Biskop) B. J. Fog ved Holmens Kirke — og 1872 henledte han Opmærksomheden paa sig ved sin Bog: „Nogle Blade af den kristne Kvindes Historie".

Han blev derfor endnu samme Aar valgt til Præst ved og Formand i Bestyrelsen for den just oprettede Diakonissestiftelse.

Det skyldes nemlig ham, at denne nu 2 Aar efter fik sin nuværende storslaaede Bygning.

I Emauskirken her samlede Stein en overordenlig stor Tilhørerskare. Folk ligefrem valfartede ud til den lille Kirke.

1875 kom han da ind i Bestyrelsen for den reorganiserede Københavns Indre-Mission, og fra dette Tidsrum skriver sig hans bekendte Bog: „Hvad vil den indre Mission". Stein opfatter „Indre-Mission" væsenlig i den tyske Wichern-Stöckerske Betydning som en Barmhjertighedsgerningernes Mission. Da Frimodt døde 1879, blev Stein Formand for denne Indre-Mission, og under hans Ledelse blev det store bekendte Missionshus „Bethesda" indviet. Næste Aar traadte han paa Grund af en Meningsforskel tilbage fra Diakonissestiftelsen og blev Sognepræst ved den nylig byggede Matthæus Kirke paa Vesterbro.

København har ingen Sinde haft en Prædikant, der som Stein kunde drage de store Skarer. — Han var glimrende veltalende, og hans Fremtræden naturlig-prælatisk. Hans Prædiken var baaret af en levende Tro, fuld af Begejstring for Kristi Sag.

Hans Evner som personlig Sjælesørger var maaske ikke saa store, men der blev snart heller ikke levnet ham ringeste Tid hertil, saa kæmpemæssigt hans Sogn blev.

Efter at være tilbudt et Par Bispestole blev han 1889 Biskop over Fyens Stift, — men snart efter begyndte Sygdom at hæmme den arbejdsomme Mands Kraft. I de senere Aar kunde han slet ikke visitere, og 30. April 1899 tog han sin Afsked.

Han døde paa Diakonissestiftelsen, til hvilken hans første Manddomskraft blev øvet.

Stein stod oprindelig som en meget nær Ven af „Landmissionens" Formand, Pastor Vilh. Beck. Naar han senere skilte sig fra denne, hidrører dette sikkert lige saa meget fra Karakterernes Forskellighed som fra de to Mænds forskellige Syn paa Missionsarbejdet. Det var vel nok et Fejlgreb at sætte en Mænd der som Stein udelukkende kendte Storstadsforholdene, som Tilsynsmand over det af ret brogede religiøse Bevægelser mærkede Fyen. Stein var for meget Københavner til at kunne være alt for alle.

Udnævnelser og Afskedigelser.

Adjunkt ved Frederiksborg lærde Skole A. E. Hjulerer udnævnt til Adjunkt ved Randers lærde Skole.

— Kredslæge i København, Dr. med. H. A. Nielsen er udnævnt til Professor med Rang i 5. Klasse Nr. 8 efter Rangforordningen.

— Kandidat i Teologien J. C. E. Nielsen er beskikket til Sognepræst for Endelave Menighed under Aarhus Stift.

— Sognepræst for Gaverslund Menighed og Provst for Elbo, Holmans, Brusk, Jerlev og Nørre Tyrstrup Herreder i Ribe Stift, M. R. G. Assens, R. af Dbg. og Dbmd., er efter Ansøgning entlediget med Pension.

— Sognepræst for Udby og Orslev Menigheder i Sjælland Stift, J. Gudme, er efter Ansøgning entlediget med Pension.

— Sognepræst for Hjembæk og Svinninge Menigheder, Sjællands Stift, Provst C. A. Ravn er efter Ansøgning entlediget med Pension.

— Cand. theol. E. O. Geismar er beskikket til Sognepræst for Veggerslev og Vilerse Menigheder, Aarhus Stift.

Fester.

St. Stefans Kirken paa Nørrebro fejrede 2. Juledag — St. Stefans Dag — 25 Aarsdagen for sin Indvielse. Kirkens Kor var i Dagens Anledning prydet med grønne Træer, og Kirken festlig oplyst. Højmessetjenesten forrettedes af Kirkens tidligere Sognepræst, nuværende Stiftsprovst, Dr. theol. R. Volf, der ud fra Dagens Evangelium mindede om Guds Naade mod det fattige Sogn i de svundne 25 Aar og sluttede med at nedbede Herrens Velsignelse over Præst og Menighed ogsaa i de kommende Tider.

Umiddelbart efter Gudstjenestens Slutning fandt en lille Højtidelighed Sted i Missionshuset „Karmel", hvor Organist Andersen og Kirkebetjent Winther, der begge har gjort Tjeneste ved Kirken siden dens Indvielse, hver overraktes et stort Fotografi af Altertavlen. I Rammen fandtes en Sølvplade med Inskription.

Dødsfald.

Digteren og Litterærhistorikeren, Professor Kristian Arenzen er afgaaet ved Døden i en Alder af over 76 Aar.

— Fhv. Oberst F. Weyhe er afgaaet ved Døden i en Alder af 73 Aar.

— Overretssagfører, Direktør for Kreditforeningen af Grundejere i København og Omegn, A. Chr. Fr. Hein er afgaaet ved Døden i en Alder af 61 Aar.

— Sølvvarefabrikant Vilh. Christensen er afgaaet ved Døden i en Alder af 77 Aar.

— Den bekendte Tegner Knud Gamborg er pludselig afgaaet ved Døden, 71 Aar gammel. Han sad i en af Gothersgades elektriske Sporvogne, da han følte sig upasselig, hvorfor han tog en Droske og kørte til Kommunehospitalet, men døde under Vejs.

— Amtmandinde Rump er afgaaet ved Døden i Holbæk efter længere Tids Svagelighed.

— Forfatterinden Frk. Louise Cathrine Elisabeth Bjørnsen (Elisabeth Martens) er afgaaet ved Døden 75 Aar gl.

— Fhv. Sognepræst Martin Julius Balslev er afgaaet ved Døden paa Frederiksberg, 82 Aar gammel.

— En af Fyns mere bekendte, større Landmænd, Proprietær P. Finderup, Torpegaard, er død. Han var Repræsentant i Fyns Diskontokasse og i Sydfynske Jernbaneselskab.

Fra Kirkelivet.

Kingos Salmebog benyttes endnu flere Steder i Horsensegnen, nemlig i Ø. Snede, Hedensted, Løsning og Korning; saavidt vides bruges den ogsaa i Hvirring, hvor der dog ogsaa bruges Tillæg. Der er flere Gange gjort Forsøg i Retning af at indføre en ny; men det er hver Gang blevet ved Forsøget, da det har mødt alt for stor Modstand hos Beboerne.

I Raarup og Lundom Sogne har Kingos Salmebog ogsaa holdt sig indtil for faa Aar siden, da en ny Salmebog blev indført (saa vidt vides Konvents). Men ogsaa der mødte det ny stor Modstand hos en Del af Beboerne. For at imødekomme disse, afholdes Gudstjeneste hver fjerde Søndag, til hvilken Kingos Salmebog benyttes.

I det hele taget er der hos Hovedparten af Beboerne i disse Sogne en afgjort Uvillie mod Indførelsen af alt nyt paa Kirkelivets Omraade. Grunden hertil maa søges næsten helt tilbage til Aarhundredets Begyndelse i den aandelige Opvækkelse, der da fremstod flere Steder i Landet, baade paa Fyn og vistnok ogsaa paa Sjælland; men dog i Særdeleshed i Øster Snede og omliggende Sogne.

Stridens Begyndelse var Balles Lærebog, og derpaa gik den over til at faa ikke alene den, men ogsaa en Del andre Bøger, som de fandt indeholdt falske Lærdomme, ud af Skolen. Og Striden var haard og langvarig, som Beretninger og mundtlige Overleveringer fra den Tid kan fortælle. Mange af de ivrigste blev idømte Mulkter, og naar de ikke kunde betale dem, blev de udpantede. Flere af dem kom til sidst i Fængsel. Der findes endnu hos en Mand i Korning Breve fra den Tid, som er skrevne af en af dem, der var fængslet.

Udgangen paa denne Kamp er det umuligt at skrive i Korthed. Dertil er Stoffet altfor omfattende. Det endelige Resultat blev dog, at de udgik af den offentlige Skole og stiftede en Privatskole, hvor de kunde faa deres Børn oplærte efter Ønske.

Nu findes der Privatskoler i alle de før nævnte Sogne. I Øster Snede Sogn findes ikke mindre end 4 saadanne Privatskoler med et samlet Børneantal af 150 a 200 Børn, medens de to offentlige Skoler, som findes i Sognet, vist højst har et Antal af 100 Børn i alt.

Valgmenighedskirken i Askov nærmer sig stærkt sin Fuldendelse. Murerarbejdet er omtrent færdigt. Varmeapparatet er stadig i Brug. Gulvet er lagt i de to Sideskibe og vil meget snart ogsaa være lagt i Hovedskibet. En hel Del af Stolestaderne er leverede. Kirkens Præst, Axel Helweg, er for 4 Uger siden flyttet ind i sin Bolig.

Andragendet om Valgmenighedens Anerkendelse er bleven indsendt, og det forventes, at Kirken kan blive indviet sidst i denne Maaned.

Pastor Vilh. Becks 70 Aars Fødselsdag,

fejredes d. 30. Dec. i Orslev Præstegaard.

Mange var komne for at lykønske Landmissionens gamle Formand. Blandt Gratulanterne bemærkedes foruden flere Indremissionærer — Formanden for „Kristelig Forening for den indre Mission i København" Professor, Dr. theol. P. Madsen, Lensgreve Holstein-Holsteinborg, Sognepræsterne Bülow, Tersløse, Johannes Clausen, Bonsild, Nyeborg, Stenmagle, Sørensen, Hyllested, og Jul. Ivversen, København, Kapt. Thor Pontoppidan, Dr. A. Sell.

En enorm Mængde Telegrammer og Breve var sendt Pastor Beck baade fra Udlandet og Indlandet; deriblandt et Par Breve med gode Ønsker fra Sjællands Biskop, Dr. Skat Rørdam, og Professor, Dr. Frederik Nielsen. Endvidere modtog Pastor Beck ikke saa faa Gaver i Anledning af Fødselsdagen; deriblandt et pragtfuldt Album med Portrætter af Indre Missions tidligere og nuværende Bestyrelse og samtlige Indremissionærer, skænket af disse sidste.

Ved Bordet holdtes en Række Taler af den gamle Stridsmands Venner. Gamle Minder opfriskedes; men til Slutning samledes det hele dog saa underlig skønt i Tak til den Herre, der har lebet Missionen og ladet den blive til saa stor Velsignelse.

Pastor Beck takkede synlig rørt for den megen Kærlighed, han havde mødt; men først og sidst blev dog Takken sendt opad til ham, „af hvis Naade jeg er det, jeg er".

Hvorledes er dette?

Vi tilbyder et hundrede Dollars Belønning for ethvert Tilfælde af Katarrh, der ikke kan helbredes ved Hall's Catarrh Cure.

F. J. Cheney & Co., Gjere, Toledo, O.

Vi undertegnede har kjendt F. J. Cheney i de sidste 15 Aar og troer, han er aldeles haderlig i alle Forretnings-Transaktioner og finansielt i Stand til at opfylde enhver Forpligtelse, deres Firma har paataget sig.

West & Truax, Wholesale Druggists, Toledo, O.
Walding, Kinnan & Marvin, Wholesale Druggists, Toledo, O.

Hall's Catarrh Cure tages indvendig og virker direkte paa Blodet og Systemets Slimhinder. Pris 75c pr. Flaske. Sælges af alle Apothekere. Vidnesbyrd frit.

Hall's Family Pills er de bedste.

Juleaften i Herberget for Hjemløse.

De 250 Gæster fik i Aar en sjælden rar Juleaften. Malermester Dyrberg, Nørrebrogade, havde malet et Rundmaleri (en tilsneet Landsby med Kirke) og i øvrigt smukt dekoreret den store Sal. Gæsterne der først havde faaet et varmt Bad og en nyskjorte, blev beværtet med Risengrød, Flæskesteg og Rødkaal. Derpaa indfandt Hs. kgl. Højhed Kronprinsen sig tilligemed Kammerherre Bull. Sognepræst Dahl prædikede nu indtrængende over Juleevangeliet.

Derefter talte Hs. kgl. Højhed længe. Først takkede han Pastor Dahl for hans Prædiken, særlig for Hentydningen til Barndomshjemmet. Det havde mindet ham om den Opdragelse, hans kære Moder havde givet ham, nemlig at elske Gud og elske sin Næste, og ikke mindst de fattige og forkomne, og dem, der var kommen paa Livets Skyggeside.

Han havde givet sine Børn den samme Opdragelse og han følte sig forvisset om, at Prins Christian ogsaa vilde gøre det samme overfor sine Børn.

Derefter udtalte han sin Glæde over det gode Forhold mellem Kongehuset og Folket. Han omtalte derpaa Julen og dens store Velsignelse for Menneskeslægten og ønskede i hjertelige Ord alle Gæsterne en glædelig Jul i Jesu Navn. „Denne Juleaften sammen med Dem, mine kære Venner, vil jeg aldrig glemme."

Talen gjorde et dybt Indtryk paa den store Forsamling og der var Taarer i alles Øjne.

Ved sin Bortgang gav Kronprinsen Bestyrer Bang 100 Kr., for at Gæsterne kunde faa Kaffe med Wienerbrød Julemorgen og Middagsmad om Middagen.

Aarhundredsfest.

Ogsaa i Danmark har man — som tidligere nævnt — været uenige om Facit i dette lette Regnestykke. Ministeriet gik forsigtigt til Værks, men afgjorde dog Sagen efter Fornuften. Derimod synes Teologerne ikke at have været saa helt glade ved Kultusministeriets Afgørelse.

„Kr. Dagblad" holder, som alle andre Blade, paa 1. Januar 1901 som det 20de Aarh. Begyndelse, men Prof. Scharling, der for øvrigt indrømmer, at logisk er dette rigtigt, foreslaar dog at begynde 1. Januar 1900 — under den Begrundelse, at saa begyndes der jo med 19-Tallet, altsaa det 20de Aarhundrede.

Andre, som Prof. Thiele og Erslev, holder sig til vort Resultat.

Lic. theol. Ussing i Valby, samt nogle enkelte andre Præster har dog ladet afholde Aarhundredsgudstjenester Natten mellem 31. Dec. og 1. Januar.

Jesuskirken i Valby var stuvende fuld af Mennesker — og mange maatte gaa hjem uden at kunne komme ind.

Den dygtige Organist Gustav Helsted præluderede, og det frivillige Kor afsang bl. a. Händels storslaaede: Messias. Paa Slaget 12 tonede fra Koret et „Halleluja", hvorpaa Lic. Ussing besteg Prædikestolen.

Opfordring.

I Anledning af Pastor Vilh. Becks 70 aarige Fødselsdag er der fra en Kreds af Præster og Lægmænd, som dels er Venner af Indre Missions Arbejde, dels personlige Venner af Orslev Præstegaard, udgaaet Opfordring til de mange andre Venner om at søge samlet et Legat, der skulde bære Navnet „Pastor Vilh. Becks og Hustrus Legat".

Det eventuelle Legat skal overgives til det gamle Præstepar, der saa aldeles frit kan tage Beslutning om Legatets Anvendelse, „dog med den Indskrænkning, at Renterne af Legatet skal anvendes til Fordel for Fru Pastorinde Beck, saafremt hun maatte overleve sin Mand."

Antagelig vil ogsaa adskillige herovre være med til at danne dette Taknemlighedslegat, og — skulde saa være — er Danskerens Red. villig til at hjemsende og kvittere for eventuelle Beløb.

Ejendomshandler.

Djurslands Folkehøjskole pr. Trustrup, der hidtil har været ejet af et Aktieselskab, er overtaget af Forstanderen, Cand. Rordahl Petersen for en Købesum af 10,000 Kr.

— Kandidat Götzsche har solgt Vamdrup Realskole til Kandidat S. Christensen fra Aarhusegnen for 27,000 Kr. Købet omfatter foruden Bygningen alt Inventar.

— Proprietær Albert Hansen til „Bjerggaard" paa Langeland har solgt „Skovsgaard" pr. Espe til sin Søn P. C. Hansen, der hidtil har bestyret Gaarden. Den solgte Ejendom er en tiendefri Hovedgaard, paa 214 Tdr. Land Ager, Eng og Skov.

Ulykker.

Ekstrafyrbøder H. P. Petersen af Røjlemose er overkørt af et Rangertog paa Strib Banegaard. Han døde kort efter og efterlader sig Hustru og 4 Børn.

— Barken „Akerhus" fra Tønsberg er strandet i Spind. Skibet blev fuldstændig sønderslaaet. Kun een Mand af Besætningen reddedes. — Samme Nat er et ubekendt Sejlskib forlist med Mand og Mus ved Egersund.

— Skonnertbrig „Henriette" af Faaborg, Kaptajn Madsen, paa Rejse fra Newcastle til Drammen med Kul, er Nytaarsnat strandet ved Farsund i Norge. Besætningen, 7 Mand, druknede. Kaptajnens og Styrmandens Lig er drevne i Land.

— Skonnertbrig „Kristiane Marie" af Rønne, paa Rejse fra Hull til Hjemstedet med Kul, er Nytaarsaften under Stormen forlist ved Indløbet til Listerfjorden. Fartøjet blev fuldstændigt Vrag. Af Besætningen omkom 6 Mand; en Mand reddedes, idet han fik fat paa en Vragstump paa hvilken han drev om i Havet fra Kl. 9 om Aftenen til Kl. 4 næste Morgen. Først Kl. 8 om Formiddagen Nytaarsdag naaede han en Gaard, hvor der kunde ydes ham Hjælp.

— To Børn er komne ynkeligt af Dage ved Skoldning.

Det første var en 3-aarig Dreng, Søn af Lejehusmand Christoffer Christensen af Pulshusene i Voer Sogn.

Det andet var en 3-aarig Pige, Datter af Indsidder Frands Chr. Christensen af Løgtved Hus i Herby Sogn.

Begge Steder skete Ulykken ved, at en Gryde kogende Vand var anbragt paa Gulvet.

Børnene er paa en eller anden Maade komne for nær til Gryden, saa at de er styrtede bag over i den.

Drengen døde Dagen efter, at Ulykken var sket, hvorimod Pigen levede 3 Dage derefter.

— Boelsmand Chresten Petersen fra Verup var forleden i Sorø med et Læs Tørv.

Paa Hjemturen tabte han Herredømmet over Hestene, og paa Vejen gennem Bromme Granskov væltede han og slog sig ihjel med det samme.

Ved tilkaldt Assistance blev saavel Køretøjet som Chresten Petersen, der allerede var død, idet han havde brækket Halsen og faaet svære Beskadigelser i Hovedet, ført ned til Skovfoged Rolsted, hvor Læge og Øvrighed blev tilkaldt.

Chr. Petersen efterlader sig Hustru, men ingen Børn.

Ildebrand.

Nytaarsnat nedbrændte to Kornlader til Herregaarden Brahetrolleborg ved Asfens. Ilden antages paasat, og Skaden er betydelig.

Smaa Meddelelser.

Statsanerkendt Seminarium. Ribe Seminarium med Sognepræst Simon Hansen som Forstander har erholdt Statsanerkendelse med Ret til at demittere saavel mandlige som kvindelige Elever til den afsluttende Prøve for Lærere og Lærerinder.

„Valkyrien"s Rejse. De Danske i Bangkok har overrakt Hs. kgl. Højhed Prins Valdemar en Erindringsplade i Sølv og har sendt hele „Valkyrien"s Besætning Souvenirs.

Kong Chulalongkorn modtog Direktøren for Østasiatisk Kompagni, H. N. Andersen, Privatbankdirektør Heide og Fabrikant J. Goldschmidt i en lang Audiens af stor Interesse.

Om Aftenen havde de Danske i Bangkok foranstaltet en stor Havefest, til hvilken samtlige Officerer fra „Valkyrien" og de derværende Repræsentanter for den danske Handelsstand var indbudne. Desuden var Indbydelser sendt til næsten hele den europæiske Koloni i Bangkok.

Gaver. Apoteker Mikkelsen i Odense fejrede forleden sit Sølvbryllup. I den Anledning skænkede han 2000 Kr. til Odense Børnehospital, 1000 Kr. til Dronningens Asyl, 1000 Kr. til Un-